

κιον, τὸν Ἀρλέσιον καὶ τὸν Κοραῆν, „ὅτι ἀναχρονιστικῶς (sic) φέρουσιν ἐν τῇ ζωῇ τῷ 1638 τὸν ἐν ἔτει 1602 ἀποθανόντα Μαργούνιον τὸν Κρήτα (α) εἰς ὃν ἵνα συμβιβάσωσι τ' ἀσυμβίβαστα δίδουσι πατρίδα τὴν Καλλίπολιν Καὶ οὕτω παραδόξως ἀμφότεροι οἱ εἰλικρινεῖς τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι Μάξιμος ὁ Μαργούνιος καὶ ὁ ὁμώνυμος Πελοποννήσιος ὡς συνεργάται αἰρέσεως (τῆς μεταφράσεως δηλαδὴ τῶν Γραφῶν), καὶ συγγραφεῖς λουθηροκαλβινικῶν ληρημάτων ἀνεδειχθησαν“.

Ἄλλ' ἀνωτέρω σελ. 35 τοῦ μετὰ χεῖρας πονηματίου εἶδομεν ὅτι ὁ εἰλικρινὴς τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχος Μάξιμος ὁ Πελοποννήσιος μετέφρασεν ἐν μέρος τῆς ἁγίας Γραφῆς, τὸ Ψαλτήριον, εἰς ἀπλὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν· ἡ δὲ μετάφρασις τῆς Γραφῆς εἶνε αἴρεσις κατὰ Σάθαν, ὁ Μάξιμος ἄρα εἶνε παραδόξως συνεργάτης αἰρέσεως καὶ συγγραφεὺς λουθηροκαλβινικῶν ληρημάτων! Ἄλλ' ἂν ἡ μετάφρασις τῆς Γραφῆς εἶνε αἴρεσις, τότε ὁ κ. Σάθας πρέπει μεταξὺ τῶν αἰρετικῶν νὰ κατατάξῃ καὶ τὸν Θεσσαλὸν Νικόλαον Κασσαβέτην μεταφράσαντα τὴν Πεντάτευχον εἰς ὁμοιοκαταλήκτους στίχους καὶ εἰς κοινὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὸν Κρήτα Ἀθανάσιον Βαρούχαν καὶ τὸν Ζακύνθιον Ἰωάννην Λίτινον μεταφράσαντας καὶ ἐκδόσαντας τὸ Ψαλτήριον εἰς τὴν νέαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὸν Νεόφυτον Βάμβαν ἐπίσης μεταφράσαντα τὴν ἁγίαν Γραφὴν εἰς τὴν νέαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας Ἀθανάσιον μεταφράσαντα τὴν ἁγίαν Γραφὴν ἀραβιστί, τὸν μητροπολίτην Ἀγκύρας Σεραφεῖμ ἐπίσης μεταφράσαντα τὴν ἁγίαν Γραφὴν εἰς γλῶσσαν τουρκικὴν, τὸν Ἱεροσολύμων Ἄνθιμον μεταφράσαντα τὸ Ψαλτήριον ἀραβιστί κτλ. Ἄς ἐξαιρέσῃ δὲ τοὺς τρεῖς τελευ-

(α) Ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Σάθας ἐν τῇ Νεοελληνικῇ του Φιλολογία πολλοὺς ἀνέστησε νεκροὺς, καὶ πολλοὺς ἐθαψῆ ζῶντας.

